UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Theologiæ Sacramentalis Scholasticæ Et Moralis Pars ...

Ad Mentem Doctoris Subtilis Ioannis Duns Scoti D. Augustino conformen

In Qua Tractatur De Contractu Et Sacramento Matrimonii

Bosco, Jean a

Lovanii, 1678

Index Et Ordo Disputationum, Sectionum, Et Conclusionum, Quæ in hac Quinta Parte continentur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-73432

Visual Library

INDEX ET ORDO
DISPUTATIONUM, SECTIONUM, ET CONCLUSIONUM,

Quæ in hac Quinta Parte continentur.

DISPUTATIO XI.
DE CONTRACTU ET SACRAMENTO MATRIMONII.

SECTIO PRIMA.

De natura & vi Sponſaliorum. *pag.* 2.

CONCL. I. Sponſalia ſunt mutua promiſſio futuri Matrimonii. Obligant graviter pro prima opportunitate, niſi certum tempus fuerit præfixum. *pag.* 3.

CONCL. II. Datur promiſſio liberalis ſeu gratuita futuri Matrimonii. Poteſt obligare ſub veniali, vel etiam ſub pœna. *pag.* 10.

CONCL. III. Acceptans gratuitam promiſſionem Matrimonii, non hoc ipſo repromittit. *pag.* 16.

CONCL. IV. Promiſſio Matrimonii merè interna, nullam parit obligationem. *pag.* 27.

CONCL. V. Sponſalia ficta ad nihil obligant, niſi fuerint damnificantia. *pag.* 33.

CONCL. VI. Ut Sponſalia ad aliquid obligent, requiritur & ſufficit deliberatio, ſufficiens ad mortale. *pag.* 42.

CONCL. VII. Sponſalia facta ſub conditione, vel indeterminatè alicui plurium perſonarum, non priùs efficiunt Sponſos, quàm conditio impleatur, aut certa perſona eligatur. *pag.* 52.

CONCL. VIII. Ad Valorem Sponſalium jus poſitivum exigit ſeptennium, completum die ultimo; malitia tamen ſupplet ætatem. *pag.* 55.

CONCL. IX. Valent & licent Sponſalia clandeſtina. *pag.* 64.

CONCL. X. In Sponſalibus poſſunt tradi arrhæ, amittendæ ab eo, qui injuſtè reſilierit. *p.* 66.

CONCL. XI. Sponſalia licitè muniuntur pœnis, dandis ab injuſtè reſiliente. *pag.* 69.

CONCL. XII. Reſtitutio arrhæ, & inſuper duplum aut triplum; prout etiam propriè dicta pœna, appoſita Sponſalibus, debetur ante ſententiam Judicis. Fortè non ante exigentiam partis. *pag.* 77.

CONCL. XIII. Invalidè promittit Matrimonium, per ſe loquendo, qui habet votum ſimplex caſtitatis; ſubindè tamen tenetur Matrimonium contrahere. *pag.* 82.

CONCL. XIV. Sponſalia ſecunda obligant prioribus ſolutis, ſi hoc intenderint ſpondentes. *pag.* 90.

CONCL. XV. Matrimonium impuberum, etiam clandeſtinum, juris interpretatione habet rationem Sponſalium; fortè & Matrimonium clandeſtinum puberum. *pag.* 94.

CONCL. XVI. Fornicatio Sponſæ non eſt propriè adulterium. *pag.* 99.

CONCL. XVII. Probabile eſt, fornicationem ſponſæ non habere ſpecialem malitiam, in Confeſſione explicandam. *pag.* 103.

CONCL. XVIII. Nullum jus oritur ex ſponſalibus ad oſcula libidinoſa, etiam ſecluſo periculo pollutionis. *pag.* 107.

SECTIO II.

De jure diſſolvendi ſponſalia. *pag.* 109.

CONCL. I. Puberum Sponſalia, etiam jurata, diſſolvuntur mutuo ipſorum conſenſu; impuberum, non niſi poſt pubertatem, etiam conſenſu

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ſenſu unius,ſtatim,id,eſt intrà triduum,reclamantis,non expectatâ alterius pubertate. *pag.* 109.

Concl. II. Elapſo termino præfixo adimpletioni Sponſalium, aliquando expirat eorum obligatio, aliquando non. *pag.* 118.

Concl. III. Solvunt utrimque ſponſalia, ſuſceptio Ordinis ſacri, & ſolemnis profeſſio Religionis. Qui juravit, non debet primò contrahere, niſi aliquid aliud obſtet. *pag.* 122.

Concl. IV. Diſſolvere poteſt Sponſalia, qui notabilem mutationem, aut conditionem certò deprehendit, quam implicitè in contrahendo excluſit. *pag.* 130.

Concl. V. Votum Religionis, ejuſque ingreſſus, tribuunt alteri parti jus reſiliendi à ſponſalibus, minimè illa diſſolvunt ex parte utriuſque. *pag.* 134.

Concl. VI. Votum Ordinis Sacri, aut caſtitatis valet, ſed ſine præjudicio ſponſalium præcedentium. Votum caſtitatis perpetuæ tribuit jus alteri parti reſiliendi. *pag.* 138.

Concl. VII. Sponſalia poſteriora, uti etiam Matrimonium ſubſequens, tribuunt jus innocenti diſſolvendi ſponſalia priora; minimè ea ſolvunt ex parte utriuſque. *pag.* 145.

Concl. VIII. Fornicatio ſponſæ (ſecùs ſponſi) præcedens, & fornicatio tam ſponſi quàm ſponſæ ſubſequens, tribuunt parti innocenti jus reſiliendi à ſponſalibus; non diſſolvunt ea ex parte utriuſque. *pag.* 151

Concl. IX. Tribuit jus diſſolvendi ſponſalia tranſmigratio ſponſi in terras longinquas. Item peregrinatio abſque ſpe celeris reditus. *p.* 154.

Concl. X. Tam ſponſus, quàm ſponſa, poteſt reſilire propter ſupervenientem notabilem deformitatem corporis, morbum incurabilem aut contagioſum, notabile detrimentum famæ, aut bonorum temporalium. *pag.* 157.

Concl. XI. Licita eſt diſſolutio Sponſalium propriâ auctoritate, quando conſtat de juſtitia causæ, & abeſt ſcandalum, neque ſatisfaciendum eſt Eccleſiæ; aliàs ſententia Ordinarii expectanda erit. *pag.* 162.

Concl. XII. Occultè corrupta, de vitio interrogata, tegere illud poteſt, & exigere Matrimonium. *pag.* 169.

Concl. XIII. Sponſus, conſcius ſufficientis cauſæ reſiliendi, præſumitur cedere jure ſuo, ſi poſteà ſponſam carnaliter cognoſcat. *p.* 176.

Concl. XIV. Qui juſtè reſilit à ſponſalibus, non tenetur ſolvere expenſas, & reficere damna alterius partis; ſecùs, qui injuſtè. *pag.* 179.

SECTIO III.

De Contractu Matrimonii. *pag.* 183.

Concl. I. Contractus Matrimonii eſt, conſenſus reciprocus maris & fœminæ, ſigno externo expreſſus, quo jus perpetuum tradunt in mutua corpora ad uſum conjugalem. *pag.* 183.

Concl. II. Contractus Matrimonii inſtitutus eſt à Deo in primis parentibus, ante peccatum. *pag.* 196.

Concl. III. Signum externum, quod requiritur ad contractum Matrimonii, non neceſſariò eſt vox. *pag.* 200.

Concl. IV. Formæ verborum, quibus certò contrahitur Matrimonium, ſunt hæ & ſimiles: *Te accipio in meam: Ex nunc teneo te pro uxore: Ab hoc tempore ſervabo tibi fidem ut uxori.* Idem eſt, ſi viro dicenti: *Accipio te in meam*, ipſa reſpondeat; *Placet*, aut, *Conſentio*. Dubia forma eſt: *Volo te habere in uxorem.* Item: *Habebo te in uxorem: Providebo tibi ut uxori*, ſi non addatur: *Ex nunc.* *pag.* 204.

Concl. V. Signum externum ſufficiens ad contractum Matrimonii, poteſt eſſe nutus, porrectio manuum, donatio annuli, ſeu ſubarrhatio, traductio in domum Sponſi; immò, ſecluſo ſcandalo, copula carnalis. *pag.* 213.

Concl. VI. Sufficit ad Matrimonium, & vera ſponſalia conſtituenda, conſenſus parentum, expreſſus in præſentia filiorum, eis intelligentibus & tacentibus. *pag.* 223.

Concl. VII. Conſenſus in Matrimonio ſuppletur à ſolo Deo. *pag.* 227.

Concl. VIII. Vinculum Matrimonii eſt obligatio juſtitiæ ad bonum Sacramenti, prolis & fidei. *pag.* 233.

Concl. IX. Validè & licitè ſeparatur ab initio Matrimonii, jus proximum uſûs corporis, ab ejus dominio, per legem, pactum, vel votum ex mutuo conſenſu. *pag.* 236.

Concl. X. Matrimonium aliud legitimum, aliud ratum. Utrumque conſummatur per commixtionem ſanguinis, de ſe aptam ad generationem prolis. *pag.* 254.

SECTIO IV.

De Sacramento Matrimonii. *pag.* 257.

Concl. I. Contractui matrimoniali annexuit Chriſtus Sacramentum propriè dictum Matth. 19. *pag.* 257.

Concl. II. Materia Sacramenti Matrimonii ſunt corpora legitima contrahentium. *p.* 273.

Concl. III. Forma Sacramenti Matrimonii, in qua tota eſſentia ejus conſiſtit, eſt conſenſus legitimus conjugum, externo ſigno expreſſus. *pag.* 283.

Concl. IV. Miniſtri Sacramenti Matrimonii, ſunt ipſi contrahentes, non autem Sacerdotes benedicentes, vel aſſiſtentes. *pag.* 287.

Concl. V. Matrimonium poteſt in uno contrahentium eſſe Sacramentum, & non in alio. *pag.* 310.

Concl. VI. Matrimonium infidelium non eò fit Sacramentum, quòd uterque baptizetur; ſed neque quòd prior conſenſus poſteà renovetur. *pag.* 317.

SEC-

SECTIO V.

De Permiſſione, & præcepto Matrimonii. *Pag.* 324.

Concl. I. Jus naturæ permittit Matrimonium, nulli præcipit, niſi quando genus humanum deficeret. *pag.* 325.

Concl. II. Licitè contrahitur Matrimonium ob procreandam prolem; item ad evitandam propriam incontinentiam; ob vitam ſocialem; ſervandum ſtatum; acquirendum divitias, dignitatem, officium; niſi hæc immoderatè appetantur. Immo fortè ob moderatam voluptatem ex uſu conjugii. *pag.* 335.

Concl. III. Valet Matrimonium initum ſine conſenſu Parentum; immò licet ex juſta cauſa. *pag.* 347.

Concl. IV. Leges civiles, quæ filios, vel filias, nubentes contra juſtam & rationabilem voluntatem parentum, exhæredari poſſe à parentibus volunt, juſtæ ſunt atque ſervandæ. *pag.* 360.

Concl. V. Parentes tenentur dotare filiam, nubentem ipſis invitis, in caſibus, in quibus non poſſunt eam exhæredare; niſi ita dives foret, ut alimenta haberet. *pag.* 367.

Concl. VI. Unus poteſt ſucceſſivè cum pluribus contrahere. *pag.* 371.

Concl. VII. Nulli hodie licet cum pluribus ſimul contrahere: olim licuit viris. *pag.* 376.

SECTIO VI.

De Matrimonio per procuratorem. *p.* 388.

Concl. I. Matrimonium initum per Procuratorem, vel literas, aut nuntium, valet, ac Sacramentum eſt, ſervatis certis conditionibus. *pag.* 389.

Concl. II. Ut Matrimonium per Procuratorem valeat, debet procedere ex ſpeciali voluntate mandantis vera, nunquam revocata. Debet etiam Procurator per ſeipſum contrahere. *pag.* 393.

Concl. III. Recipitur Sacramentum, quando contractus perficitur; ejuſque miniſter eſt dominus mandans, non mandatarius. *pag.* 399.

Concl. IV. Nihil intereſt, an tempore contractus mandans ſeu ſcribens vigilet, an dormiat: ſanæ mentis ſit, an amens. *pag.* 403

Concl. V. Servanda eſt lex Tridentini de Parocho & teſtibus, non in confectione inſtrumenti, ſed in ipſo contractu. *pag.* 408

SECTIO VII.

De Matrimonio inito ex errore vel metu. *Pag.* 414.

Concl. I. Error vel dolus circa ſubſtantialia jure naturę invalidat Matrimonium. *pag.* 414.

Concl. II. Error ſeu dolus circa accidentalia non irritat Matrimonium. *pag.* 423.

Concl. III. Stat validus conſenſus matrimonialis cum falſa opinione conſanguinitatis. *pag.* 433.

Concl. IV. Non vitiatur Matrimonium ex metu juſtè incuſſo. *pag.* 437.

Concl. V. Matrimonium contractum metu, qui poſſet cadere in virum conſtantem, ad eum finem injuſtè incuſſo, jus Eccleſiaſticum declarat irritum. *pag.* 448.

Concl. VI. Gravis metus, injuſtè incuſſus ad finem Matrimonii, irritat Matrimonium, ſic contractum, jure naturali ſeu divino. *pag.* 474.

Concl. VII. Non vitiatur Matrimonium ex levi metu, injuſtè incuſſo. *pag.* 479.

Concl. VIII. Qui injuſtè coëgit ad Matrimonium, poſſet ante ſententiam, altero invito, reſilire; niſi intuliſſet damnum alio modo irreparabile. *pag.* 489.

Concl. IX. Matrimonium metu gravi invalidè contractum, non efficitur validum juramento. *pag.* 495.

Concl. X. Matrimonium invalidè contractum propter metum, non efficitur validum per copulam, ex eodem metu ſubſecutam. *pag.* 504.

Concl. XI. Sponſalia gravi metu extorta, fortè ipſo jure valida, non confirmantur juramento. *pag.* 509.

Concl. XII. Illicitè Superiores quempiam ad Matrimonium cogunt, niſi lex naturæ id præcipiat. Domini etiam temporales aut Magiſtratus (ſub quibus Reges non ſolent comprehendi) minis & pœnis cogentes ſubditos, aut quoſvis alios, ad Matrimonium, excommunicationem incurrunt. *pag.* 512

SECTIO VIII.

De Matrimonio Conditionato. *pag.* 517.

Concl. I. Conſenſus matrimonialis recipit diem & conditionem. *pag.* 518.

Concl. II. Adveniente die, & adimpletâ conditione, perficitur Matrimonium in ratione contractûs & Sacramenti ſine nono conſenſu, niſi prior fuerit revocatus. *pag.* 525.

Concl. III. Si pendente conditione, alia abſolutè ducatur, primum Matrimonium eſt invalidum, etſi poſteà conditio impleatur; ſecundum eſt validum, quàmvis illicitum. *pag.* 529.

Concl. IV. Si quis contrahat conditionatè cum duabus ſimul, valet illud Matrimonium, cujus conditio primò impletur: quòd ſi conditiones ſimul ponantur, neutrum eſt validum. *pag.* 539.

Concl. V. Non requiritur in contrahentibus cognitio adimpletæ conditionis, niſi ad uſum Matrimonii: neque eſt neceſſe, Paſtorem & teſtes intereſſe impletioni conditionis. *p.* 545.

Concl. VI. Matrimonium inter inhabiles, *Si Pontifex diſpenſaverit*, valet, cognitâ diſpenſatione. *pag.* 551.

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

Concl. VII. Quælibet conditio pro futuro, ſeriò adjecta, ſuſpendit valorem, & invalidat Matrimonium, ſi non ponatur tempore aſſignato. Conditio de præſenti & præterito, vel ſtatim vitiat, vel nunquam. Qui pendente conditione ſe carnaliter cognoſcunt, cenſentur à conditione recedere, & abſolutè contrahere. *pag.* 560.

Concl. VIII. Conditio impoſſibilis aut turpis, adjecta Matrimonio, rejicitur. *pag.* 570.

Concl. IX. Si conditiones contra ſubſtantiam Matrimonii inſerantur; putà, ſi alter dicat alteri: *Contraho tecum, ſi generationem prolis evites*: vel, *donec inveniam aliam honore vel facultatibus ditiorem*: aut, *ſi pro quæſtu adulterandam te tradas*: Matrimonialis contractus, quantumcunque ſit favorabilis, caret effectu. *p.* 587

Concl. X. Hæc conditio: *Si ſol cras oriatur*, non eſt ſuſpenſiva; ſecùs iſta: *Si Petrus tranſeat per plateas.* *pag.* 602.

Concl. XI. Modus contrarius ſubſtantiæ, aut bonis Matrimonii, illud annullat: impoſſibilis & turpis rejicitur: honeſtus & poſſibilis non ſuſpendit. Uti nec demonſtratio vel cauſa, per ſe loquendo. *pag.* 608.

SECTIO IX.

De Matrimonio clandeſtino. *pag.* 612.

Concl. I. Matrimonia clandeſtina antiquitùs ſemper fuerunt prohibita; non ſemper irrita. *pag.* 613.

Concl. II. Contrahens hodie Matrimonium abſque Parocho & teſtibus, ubi Trident. eſt receptum, non incurrit pœnas clandeſtini, jure antiquo conſtitutas. *pag.* 620

Concl. III. Novâ lege Concilii Tridentini irritantur Matrimonia aliter contracta, quàm præſente proprio Parocho, vel alio Sacerdote, de ipſius Parochi ſeu Ordinarii licentia, & duobus vel tribus teſtibus. *pag.* 624

Concl. IV. Lex Tridentini, irritans Matrimonia clandeſtina, obligavit in ſingulis Parochiis, à trigeſima die publicationis ibi factæ, omnes in ea habitantes, etiam ignorantes. *pag.* 632.

Concl. V. Lex Tridentini, irritans Matrimonia clandeſtina, obligat hæreticos, & Catholicos in terris hæreticorum, ſi ad Ordinarium vel delegatum ſit tutus acceſſus; aliàs validè contrahent coram duobus teſtibus. *pag.* 636.

Concl. VI. Peregrinus validè contrahit ſine Parocho & teſtibus, ubi Concilium non eſt receptum; niſi fortè peregrinetur in fraudem; invalidè ubi eſt receptum. *pag.* 646.

Concl. VII. Nomine, *Ordinarii*, intelliguntur omnes illi, qui habent poteſtatem Epiſcopalem, vel quaſi Epiſcopalem. Nomine autem, *Parochi*, omnes illi, qui habent beneficium cum cura animarum, vel per Epiſcopum præficiuntur toti Parochiæ, ut ejus curam gerant. *p.* 655.

Concl. VIII. Parochus aſſiſtens Matrimonio non debet eſſe Sacerdos; ſecùs delegatus. *p.* 662

Concl. *IX.* Matrimonium contractum coram Parocho excommunicato, ſuſpenſo, vel irregulari, non tolerato, eſt validum. *pag.* 669.

Concl. X. Valet Matrimonium, contractum coram Parocho, habente titulum coloratum, cum errore communi. *pag.* 678.

Concl. *XI.* Ut valeat Matrimonium requiritur aſſiſtentia proprii Parochi. Proprius autem eſt, in cuius Parochia contrahentes habent domicilium vel quaſi. *pag.* 681.

Concl. *XII.* Proprius Parochus vagorum eſt Parochus loci, in quo pro tempore morantur. *pag.* 689.

Concl. *XIII.* Valet Matrimonium, contractum coram proprio Parocho unius contrahentium, etiam in aliena Parochia. *pag.* 695.

Concl. *XIV.* Ut valeat Matrimonium, non requiritur præſentia libera Parochi, vel poſtulata; modò actum percipiat per ſe, vel per interpretem, ita ut de eo teſtari poſſit. *p.* 704.

Concl. XV. Teſtes in Matrimonio non debent eſſe omni exceptione Majores. Satis eſt, ſi habeant uſum rationis. Oportet ſint duo, præter Parochum, phyſicè ſimul cum eo præſentes. *pag.* 717.

Concl. *XVI.* Licentia aſſiſtendi, non debet eſſe in ſcriptis. Includitur in generali commiſſione adminiſtrandi omnia, quæ pertinent ad curam animarum. Valet præſumpta de præterito vel præſenti, ſecùs de futuro. *pag.* 722.

Concl. *XVII.* Licentia facta ſub certa forma, eâ non ſervatâ, aliquando valet, aliquando non. *pag.* 731.

Concl. *XVIII.* Licentia vi aut metu extorta, valet. Uti & dolo impetrata, niſi eſſet dolus circa ſubſtantiam. *pag.* 736.

Concl. *XIX.* Regulariter non eſt credendum dicenti, ſe habere licentiam, ut alienus Sacerdos aſſiſtat Matrimonio. *pag.* 741.

Concl. XX. Ad valorem Matrimonii nulla requiruntur verba Parochi. Aliqua ſunt de neceſſitate præcepti. *pag.* 743.

SECTIO X.

De Denuntiationibus. *pag.* 748.

Concl. I. Tridentinum præcipit abſque irritatione, ut in poſterum antequam Matrimonium contrahatur, ter à proprio Parocho contrahentium, tribus continuis diebus feſtivis, in Eccleſia, inter Miſſarum ſolemnia, publicè denuntietur, inter quos Matrimonium ſit contrahendum. *pag.* 748.

Concl. II. Omittere omnes denuntiationes, ſeclusâ debitâ diſpenſatione, & juſtâ causâ, eſt peccatum mortale; ſecùs unam. *pag.* 750.

Concl. III. Satisfit præcepto Tridentini, ſi in publico concurſu, etiam feriali, per Æditum, de mandato Parochi, fiant denuntiationes. Utrobique tamen, ſi ſponſi ſint ex diverſis Paro-

rochiis. pag.755.

Concl. IV. Omitti poſſunt omnes denuntiationes, vel aliquæ, ſi fuerit probabilis ſuſpicio, Matrimonium malitioſè impediri poſſe. Conſuetudo requirit diſpenſationem Ordinarii, per ſe loquendo. pag.758.

Concl. V. Diſpenſant in denuntiationibus Epiſcopus, vel habens juriſdictionem Epiſcopalem. pag. 762.

Concl. VI. Ex variis cauſis diſpenſat Ordinarius in denuntiationibus. Una ex illis eſt: Si ſupponantur partes liberæ ab impedimento. pag. 767.

Concl. VII. Si Ordinarius neget diſpenſationem debitam in denuntiationibus, non hoc ipſo cenſetur conceſſa. Ordinarius alterius contrahentium poteſt diſpenſare cum utroque. pag. 782.

CONCL. VIII. Denuntiationes omiſſę ante contractum Matrimonii, præmittendæ ſunt ejus conſummationi, niſi Ordinarius planè relinquendas judicet. pag. 789.

CONCL. IX. Conſcius alicujus impedimenti, etiam ſub ſecreto naturali, tenetur, per ſe loquendo, illud revelare, ſi ſperat Matrimonium impediendum. pag. 793.

CONCL. X. Si impedimentum ſoli Parocho conſtet extra Confeſſionem, debet, præmiſſâ ſecretâ admonitione, publicè accedentes rejicere, niſi ſciat obtentam diſpenſationem pro foro conſcientiæ. pag. 801.

CONCL. XI. Si impedimentum ſoli Parocho vel Ordinario conſtet ex Confeſſione, tenetur regulariter aſſiſtere. pag. 815.

CONCL. XII. Ante benedictionem Matrimonium conſummare, nullum eſt peccatum; eam omninò prætermittere, ſaltem veniale, pag. 820.

CONCL. XIII. Benedictio non adhibetur ſecundis nuptiis ex parte utriuſque, quando uterque in primis nuptiis fuit benedictus. pag. 828.

SECTIO XI.

De pœnis Matrimonii clandeſtini. pag. 836.

CONCL. I. Filii nati ex Matrimonio clandeſtino, inito in gradu prohibito, etiam ignoranter, ſunt illegitimi. pag. 836.

CONCL. II. Matrimonium clandeſtinum validum legitimat prolem, antea ſuſceptam à parentibus, habilibus ad contrahendum inter ſe tempore conceptionis, aut nativitatis prolis. pag. 846.

CONCL. III. Clandeſtinè contrahentes ſinè Parocho & teſtibus, Trid. reddit inhabiles ad ſic contrahendum, eoſque graviter arbitrio Ordinarii puniri præcipit. Contrahentibus clandeſtinè non præmiſſis denuntiationibus, condigna pœnitentia injungatur, pag. 850.

CONCL. IV. Parochus, vel quicumque alius Sacerdos regularis vel ſecularis, qui Matrimoniis, non præmiſſa denuntiatione interfuerit per triennium ſuſpendendus eſt ab Officio. Uti etiam Parochus, qui, etſi non interſit, ſciens tamen talia Matrimonia non prohibuerit. pag. 856.

CONCL. V. Parochus ſuſpenſus ab officio per triennium, eò quòd interfuerit Matrimonio clandeſtino, non eſt conſequenter ſuſpenſus à beneficio. Nequit eum Epiſcopus abſolvere. pag. 866.

CONCL. VI. Poteſt Pater exhæredare clam contrahentem Matrimonium, nullâ præmiſſâ Judicis ſententiâ. Pœna illegitimitatis fortè requirit ſententiam Judicis. Etiam Judex ſæcularis poteſt infligere pœnas laicis, clam contrahentibus. pag. 871

SECTIO XII.

De Indiſſolubilitate Matrimonii. pag. 876.

CONCL. I. Obligationem indiſſolubilem Matrimonii inſtituit Deus ab initio, non quia omninò neceſſaria, ſed quia maximè conſona naturæ rationali. pag. 876.

CONCL. II. In lege veteri licitè ſolvebatur Matrimonium conſummatum per libellum repudii. pag. 886.

CONCL. III. In Lege nova non ſolvitur Matrimonium fidelium conſummatum, niſi per mortem. pag. 894.

CONCL. IV. Matrimonium infidelium, quantumvis conſummatum, poteſt diſſolvi, etiam quoad vinculum, ſi alter conjux ad fidem convertatur; alter autem in infidelitate pertinax, aut omninò cohabitationem reſpuat, aut cohabitare nolit abſque Creatoris contumelia, vel abſque eo, quòd conjugem fidelem ad peccatum lethale pertrahat: & tunc integrum eſt converſo ad alias nuptias migrare. pag. 903.

CONCL. V. Matrimonium infidelium conſummatum non ſolvitur quoad vinculum ſuſceptione Baptiſmi; ſed novo Matrimonio partis fidelis. pag. 917.

CONCL. VI. Matrimonium conſummatum infidelium non diſſolvitur per Profeſſionem religioſam; multò minùs per ſuſceptionem ſacrorum Ordinum. pag. 924.

CONCL. VII. Matrimonium ratum ſæpiùs ob cauſam diſſolvit Eccleſia. pag. 933.

CONCL. VIII. Matrimonium ratum inter fideles ſolvitur quoad vinculum per ſolemnem Profeſſionem Religionis. pag. 951.

CONCL. IX. Incertum eſt, an per vota ſimplicia, poſt biennium emiſſa in Societate Jeſu, dirimatur Matrimonium ratum. pag. 967.

CONCL. X. Matrimonium ratum diſſolvitur per Vota Religioſorum tertię Regulę S. Franciſci & S. Dominici, qui collegialiter vivunt ſub regimine Prælati. pag. 974.

CONCL. XI. Jus concedit conjugibus bimeſtre, à die

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

à die contractûs, ad deliberandum de ingreſſu Religionis. *pag.* 983.

CONCL. XII. Conjuges tempore, ſibi conceſſo ad deliberandum, non tenentur Matrimonium conſummare, etiamſi non deliberent. *p.* 994.

CONCL. XIII. Conſummatio Matrimonii, per vim aut metum gravem injuſtè extorta, non præjudicat innocenti. Nocens nequit inire aliud Matrimonium. *pag.* 998.

FINIS.

FACUL-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN